

30 DECEMBRIE

Sărbătorim în zilele acestea aniversarea proclamării Republicii noastre, la capătul unui an deosebit de bogat în evenimente care au marcat adânc viața poporului și a țării. Anul care se încheie va rămâne înscris cu litere de aur în istoria patriei — și în sufletul fiecăruia dintre noi. Este anul celui de-al nouălea Congres al Partidului, al epocalelor hotărâri luate după consultarea întregului popor în vederea desăvârșirii pe mai departe a construirii socialismului în țara noastră. Constatând victoriile obținute de clasa muncitoare sub conducerea înțeleaptă a partidului ei, transformările revoluționare ale structurii societății noastre, la orașe și sate, Congresul a hotărât ca partidul să își revină gloriosul nume: Partidul Comunist Român. Pe aceleași temelii, noua Constituție ne-a umplut inimile de bucurie și de mândrie legitimă, statornicind că de acum înainte statul nostru poartă denumirea de Republica Socialistă Română. S-au elaborat planurile de dezvoltare a țării pe viitorii cinci și zece ani și s-au întreprins toate măsurile pregătitoare pentru ca aceste mărețe planuri să se îndeplinească în deplinătatea lor, să fie traduse în viață, într-o continuă înflorire a iubitei noastre republici, într-o necontenită creștere a bunăstării și a fericirii cetățenilor ei. Recentele măsuri luate în domeniul agriculturii noastre, prevederile noului proiect de Statut al cooperativei agricole de producție, crearea Uniunii Naționale a Cooperativelor agricole de producție au fost primite pretutindeni în satele noastre cu entuziasm și recunoștință, ca o nouă dovadă a grijii permanente a partidului și statului nostru pentru toate categoriile de oameni ai muncii, pentru toți cei care lăuresc socialismul.

Iată, așadar, că sărbătorirea lui 30 Decembrie capătă în anul acesta o semnificație și o strălucire cu totul deosebită: pentru întâia oară sărbătorim ziua Republicii noastre socialiste, treaptă supe-

rioară pe care am urcat-o, însemnată etapă pe drumul care duce la realizarea țelului nostru suprem: instaurarea orânduirii comuniste pe aceste străvechi meleaguri. Sfirșitul de an cu care coincide sărbătoarea republicii prilejulește însă — în 1965 — și încheierea unui bilanț: acela al șesenalului, bilanț bogat și însuflețitor — și deschiderea unui nou și însemnat capitol în strădaniile și izbîndirile noastre: ne aflăm pe pragul întregului an de la 1965, punctul de pornire al noului cincinal și al planului de perspectivă. Toate aceste evenimente — îngemănate în oglinda celeiași zile — ne-o fac încă și mai dragă și înseamnă un nou și puternic imbold la strîngerea rîndurilor noastre în marele, invincibilul front al muncii creatoare, sub semnul înaltului avînt patriotic și al răspunderilor noastre pentru prezentul și viitorul poporului român.

Am făcut „pași de șapte leghe” cum spun basmele din bătrîni, pe calea progresului, a însușirii tehnicii cele mai înaintate; am atins în multe domenii — în industrie ca și în agricultură, în cultură și în știință, nivelul mondial, stîrnind uimirea și admirația oamenilor cinstiți din lumea întreagă, față de ceea ce ei numesc: „minunea românească”. Dar minunea aceasta nu a fost coborîtă cu hîrbobul din cer, ci se întemeiază pe minunatele virtuți ale acestui harnic și inzestrat popor: pe rîvnă și teameinicia lui, pe iscusința și stăruința lui, pe spiritul lui gospodăresc și pe marea lui forță creatoare, pe neabătută încredere în justetea drumului ales, în atotbiruitoarea cauză a socialismului și a comunismului, în Partidul care ne călăuzește, el însuși cea mai înaltă și mai strălucită intruchipare ale acestor însușiri strămoșești. Ele au dăinuit de-a lungul frămîntății noastre istorii — dar „minunea” se poate împlini de-abia acum, cînd uriașele ener-

gii ale întregului popor au fost descătuseate, cînd omul are convingerea că tot ceea ce îndeplinește îi aparține lui și celor de o seamă cu el, stăpînii țării și ai bogățiilor acestui atît de bogat pămînt. Întregul popor a luat cunoștință de lucrările Marii Adunări Naționale. Cifrele care arată realizările pe 1965 și prevederile pe noul cincinal ne îndreptățesc să credem într-un viitor an de an tot mai strălucit. Angajamentul pe care oamenii de știință și l-au luat în fața conducerii partidului și a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., de a munci cu hotărîre pentru îmbunătățirea activității științifice, eforturile depuse de clasa muncitoare, de țărănimea cooperativei, de întregul nostru popor constituie o cheazășie a îndeplinirii cu succes a tot ce ne-am propus.

Muncitorii, țărani, cărturarii, toate categoriile de oameni ai muncii, mîndri de drepturile lor și conștienți de îndatoririle lor, de dreapta cumpănă a acestora, vor duce cu vrednicie, mai departe, tot ce au realizat pînă acum, aducîndu-și astfel contribuția la înflorirea țării și la prestigiul ei, mereu sporit, de-a lungul și de-a latul pămîntului. Avem mulți prieteni, pretutindeni, și dorim să trăim în pace și în frățietate cu ei, cu toți aceia care împărtășesc aceste nobile idealuri ale omenirii: respectul reciproc, neamestecul în treburile interne ale altui popor, schimburile și întrecerea pașnică, înfierarea și stîrpirea, pentru totdeauna, a vrăjbel și a războiului.

Cu aceste gînduri, ne urăm — de la un capăt la celălalt al României Socialiste — după datina străbună: „La mulți ani”, cu sănătate și fericire, cu roadă îmbelșugată și cu roadă cea mai prețioasă a muncii: simjămîntul datoriei împlinite.

MARCEL BRESLAȘU

URARE DE AN NOU

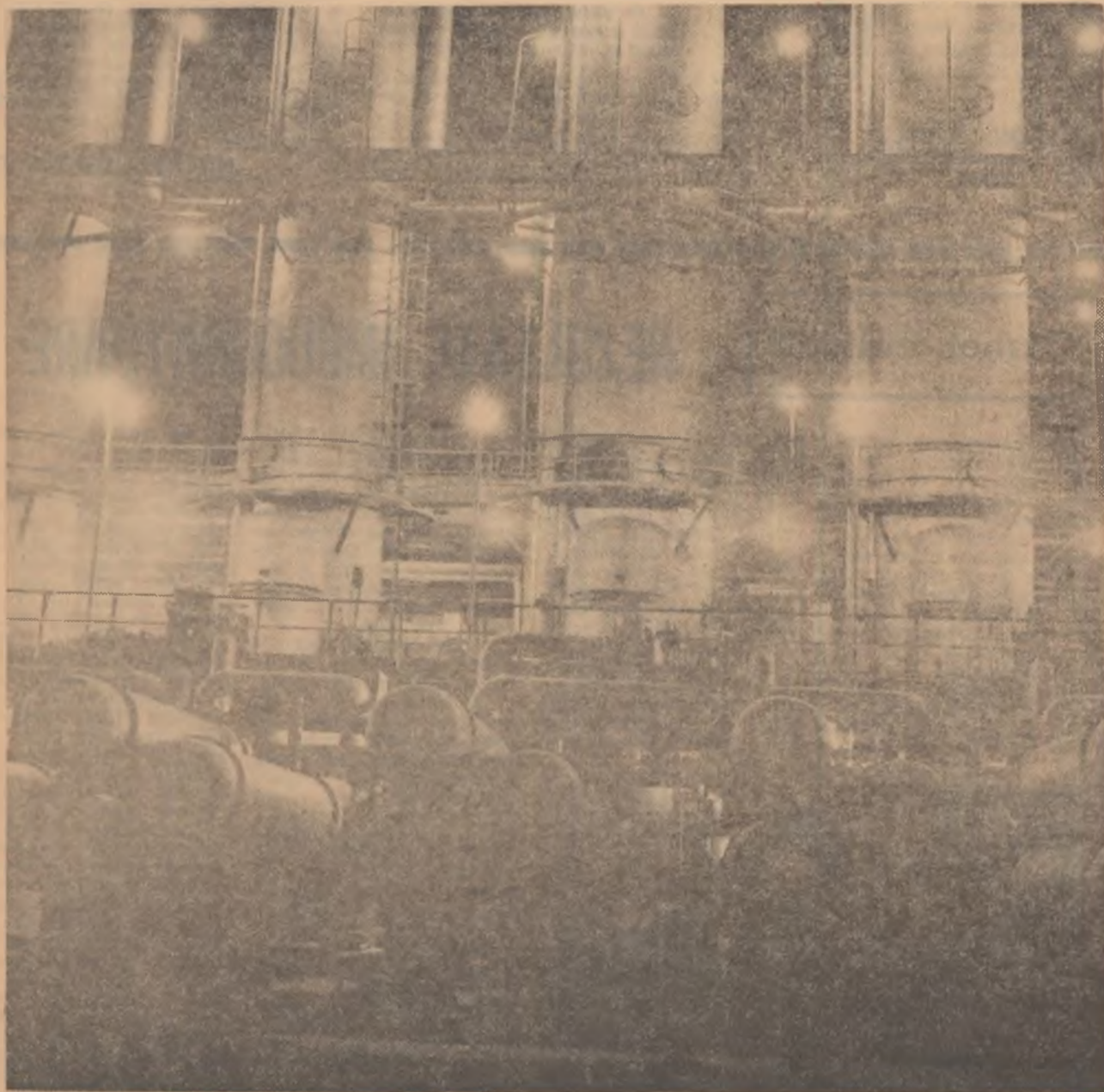
Aho, aho, țărani vestiți
din Bărăgan, din Vadul-serii
de fapte mari acoperiți
desprinși din hainele durerii
pentru aurul din spice
înclina-mă voi aice
ca un arbor la pămînt
cînd se scutură de vînt.

Aho, aho, frumescii mei,
meșteri mari de cereale
ar veni Traian pe Jii
Decebal pe vechea cale
către Argeș mai avan
unde-i cimpul năzdrăvan
să bem vin de timpuri mari
lingă noii făurari.

La Tirnave, Bachus bea
cu Traian alătura, —
vinu-i bun de timpuri mari
pentru noii făurari.

Aho, aho, țărani vestiți
din România viitoare.
Să trăiți, să înfloriți
în străluciri de vis și soare!

ION BANUȚA

Combinatul chimic din Craiova —
vedere de noapte a Fabricii
de amoniac

Revista „Albina”
urează cititorilor,
colaboratorilor
și corespondenților
săi „LA MULȚI ANI”

FILMUL LA SATE

În întreaga țară se desfășoară în prezent tradiționalul Festival al filmului pentru sate. Acțiune menită să contribuie la ridicarea nivelului cultural-politic al țărănimii, festivalul are la această ediție și datorită de a sprijini dezbaterile problemelor actuale ale agriculturii, în lumina sarcinilor trasate de recenta plenară a C.C. al P.C.R. Pretutindeni, festivalul se desfășoară în mijlocul interesului general al spectatorilor care umplu sălile cinematografele satești, participând totodată la recenziile, simpoziioanele, expozițiile sau concursurile prilejuate de prezentarea filmelor.

În această primă etapă a festivalului sînt angrenate și cele 42 de cinematografe satești din raionul Găești, cifra incluzînd cinematograful cu bandă normală din Topoloveni ca și cele 4 unități înființate în satele aparținătoare (Țigănești-Priboieni, Puntea de Greci-Petrești, Cuparu-Dragodana și Glimbocel-Budișteni.)

Urmărind felul în care se desfășoară festivalul, remarcăm de la bun început o serioasă creștere în raport cu cele precedente. Dacă pe plan cifric nu pot fi încă trase concluzii definitive, se observă o mai îngrijită alcătuire a selecției de filme artistice (evitîndu-se prezentarea — ca în alți ani — a unor filme învechite) și documentare, predominînd cele agrozootehnice cu tematică adecvată preocupărilor sătenilor din raion. De asemenea, acțiunile complementare proiectiilor filmului sînt bogate în conținut și deseori în forme nefolosite pînă acum. Astfel, la fiecare unitate cinematografică au avut loc deschideri sărbătorești ale festivalului la care și-au dat concursul brigăzi artistice de agitație, s-au ținut expuneri pe teme din istoria celei de a 7-a arte etc. În multe comune, cu ocazia deschiderii festivalului, s-a organizat cîte o Zi a cinematograției care a adunat numeroși spectatori. La Crînguri au participat cu această ocazie 862 de săteni iar la Ștefan cel Mare 744. Dintre manifestările inedite vom aminti în primul rînd procesul cinematografic care a avut loc în comuna Rătești, cu prilejul proiectării filmului *Un cartof, doi cartofi*. De mare succes s-a bucurat în comuna Bogați, concursul *Cine știe cișligă* despre filmul românesc contemporan. La Rătești, la *Ziua filmului românesc* cu ocazia prezentării filmului *Neamul Șoimăreștilor*, localnicii s-au întîlnit cu regizorul Mircea Drăgan și cu actorul Vasile Boghiță. Aici, ca și la alte unități unde a rulat acest film (Priboieni, Glimbocel), bibliotecile comunale au organizat standuri cu operele lui Sadoveanu. (În legătură cu standurile trebuie amintit că, la fel ca și la edițiile anterioare ale festivalului, U.R.C.C.-ul avea prilejul de a organiza standuri cu vînzare de cărți la cinematografele satești, lucru ce nu se întîmplă în mai nici o comună.)

Documentarele agrozootehnice — dintre care spicim: *Ocotirea livezilor*, *Valorificarea pășunilor*, *Cultura cartofilor*, *Mai mult lapte* etc. — au fost repartizate în 8 cicluri (pomicultură, legumicultură s.a.m.d.) pe specificul diferitelor comune din raion. Cu ele s-au organizat și spectacole speciale în sprijinul cursanților de la învățămîntul agrozootehnic. O formă nouă de propagare a acestor filme sînt convențiile pe care întreprinderea noastră a început să le încheie cu conducerea cooperativelor agricole de producție pentru proiectarea acestor filme pe toată durata anului de învățămînt. Aceasta este o metodă bună și trebuie neapărat extinsă.

În întreg raionul s-a intensificat munca de popularizare a filmelor la care un aport prețios au adus stațiile de radioficare și căminele culturale. A sporit și numărul de vitrine și de colțuri cinematografice. Pentru o mai bună informare a spectatorilor au fost afișate programe pentru întreaga perioadă a festivalului ca și programe săptămînale, iar pe plan regional a fost editată o elegantă broșură care prezintă filmele din selecția festivalului.

Nu vom mai stăruî asupra aspectelor pozitive care, așa cum arătam de la început, au o pondere mai serioasă decît oricînd. Totuși, din primele zile ale festivalului, s-au ivit unele greutăți a căror semnalare se împune, pentru remedierea lor.

În unele localități sălile în care se desfășoară filmele sînt insuficient încăl-

zite. Din această cauză, manifestările festivalului se desfășoară în săli de clasă sau în alte încăperi improvizate. Considerăm că staturile populare comunale trebuie să creeze condiții optime de desfășurare a festivalului.

O problemă spinoasă este cea a marșrutului. La unele unități el nu se efectuează (ex. Gura Fcii, operator Atanase Popescu) sau se face sub semnul improvizăției, fără regularitate și țără zile fixe. În legătură cu deservirea satelor aparținătoare necinificate, întreprinderea cinematografică regională a promis că va trimite și o caravană. Dar se pare că ea a plecat... în deșert.

Festivalul trebuie să fie și un prilej de activizare a comisiilor de sprijin al muncii cu filmul, care au în multe locuri o existență pur formală. Oricît s-ar strădui, numai operatorii și directorii de cămine culturale nu vor putea obține rezultate bune decît prin antrenarea unui larg activ obștesc în jurul cinematografului sătesc.

Prin participarea susținută a tuturor activiștilor culturali la munca cu filmul, la pregătirea și desfășurarea unor cit mai variate manifestări, învățînd din experiența ca și din deficiențele semnalate, rezultatele festivalului ca și în general ale muncii cu filmul vor fi în continuare din ce în ce mai bune

CICERONE STANCU
șeful secției raionale de cineficare
Găești

Echipea căminului cultural din Gurba-Ineu interpretînd piesa „Zmeoaicele” de Șt. Haralamb.

Interviu

Despre artiștii amatori

În spectacolele echipelor de teatru ale artiștilor amatori problema interpretării ocupă un loc deosebit. Alături de instructorii echipelor de teatru își dau aportul la îmbunătățirea calității spectacolelor și artiștii profesioniști. Cunoscînd preocupările în acest sens ale artistului emerit Dorel Urlățeanu de la Teatrul din Oradea, i-am adresat cîteva întrebări.

— Ce ne puteți spune despre preocupările dv. privind artiștii amatori ?

— Deoarece lucrez și la Școala populară de artă din Oradea, aș putea spune că am o legătură permanentă cu amatorii. Pe lîngă aceasta cu diferite prilejuri (1 Mai, 23 August etc.) mă ocup cu organizarea unor spectacole mai complexe, cuprinzînd mai multe formații de amatori. Adeseori mă deplasez la sate, mai ales în preajma unor concursuri, pentru a ajuta echipele de teatru în finalizarea spectacolelor.

— Ce părere aveți despre necesitatea prezenței artiștilor profesioniști în mijlocul amatorilor ?

— E dovedit faptul că ajutorul unor profesioniști ridică apreciabil nivelul echipei. Mai concret, am să vă spun cîteva cuvinte despre prezența mea în mijlocul amatorilor din comuna Gurba, pentru pregătirea spectacolului cu care

s-au prezentat la finala celui de al IV-lea Festival bienal de teatru „I. L. Caragiale”.

Instructorul echipei, tovarășul Vasile Savinescu, cadru didactic din comună, interpretul rolului principal, este un om priceput, cu talent, imaginație și gust. Dar fiind preocupat de rolul lui, care domină spectacolul, nu mai putea să observe cu suficientă atenție interpretarea de ansamblu și deci să facă observații. Era deci necesar și un sprijin din afară. Retușurile aduse la ultimele repetiții au contribuit la succesul spectacolului.

— Am dori să ne spuneți cîteva cuvinte despre piesele destinate actorilor amatori de la sate.

— Aici nu se pune numai problema celor care interpretează ci și a spectatorilor. În general, literatura dramatică pentru sate începe să cîștige și în conținutul artistic și în formă literară. Așteptăm, atît de debutanți cît și de la scriitorii consacrați, lucrări tot mai profunde deoarece probleme de dezbătuț sînt. Avem și talente. A crescut, de asemenea, și exigența spectatorului de la sate. Acum pot și trebuie să fie reprezentate piese care să trateze cele mai variate probleme ale vieții noastre contemporane.

NICULINA DENDRINO

Carnet cultural

REZULTATE ÎMBUCURĂTOARE

În componența comunei noastre intră șapte sate, cu peste 800 de case. Pentru a vă reda imaginea generală, de astăzi, a acestei comune, am să amintesc cîteva succese de seamă obținute în ultimii ani și care, de altfel, reflectă schimbările petrecute în viața oamenilor. E vorba de titlul de comună fruntașă ce l-am primit în cadrul întrecerii pentru înfrumusețarea și buna gospodărire a comunelor (anul trecut am ocu-

pat locul II pe regiune, iar în acest an locul I pe raion) ca și de mențiunea ce i-a fost acordată echipei de fluterași la cel de-al VII-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori.

Într-adevăr, viața sătenilor noștri s-a schimbat mult. Ei sînt tot mai dornici de a-și satisface setea de cultură. Și pentru aceasta au mari posibilități.

În trecut, în comună exista doar o singură școală, cu trei săli de clasă și trei învățători. Nu aveam că-

min cultural și nici bibliotecă. O echipă de călușari dădea din cînd în cînd cîte un spectacol în una din sălile școlii. În întreaga comună era un singur aparat de radio. Despre abonamente la ziare și reviste nici nu putea fi vorba în condițiile în care trăiau localnicii.

Astăzi avem trei școli generale de 8 ani cu 33 de cadre didactice. De curînd, am început construcția unui local pentru liceu. În anul 1957, am ridicat în centrul comunei un cămin cultural cu o sală de spectacole de 600 locuri, o sală de club și o bibliotecă. A intrat în obișnuința sătenilor să vină seara la căminul cultural pentru a asista la manifestări interesante și utile, la spectacole prezentate de formațiile noastre artistice sau pentru a vedea un film. Cinematograful își depășește planul în fiecare lună. Pe scena căminului cultural se întrec peste 200 de artiști amatori în cadrul celor trei brigăzi de agitație, a formațiilor de dansuri și de teatru și ai echipei de fluterași.

Progrese considerabile s-au făcut în domeniul

muncii cu cartea. Astăzi nu există casă în care să nu fi pătruns cartea de literatură, de știință sau de specialitate. De la începutul anului și pînă acum au fost citite de la bibliotecă peste 8000 de volume. Cei mai buni cititori sînt tărani cooperatori Emilia Stoian, Constantin Epistatu, Ilie Calotescu, pe fișele cărora figurează între 20 și 30 de cărți și broșuri. Alexandru Sturzu, Ilie Petrescu, Niță Virgil, Epure Elena și mulți alții și-au format biblioteci personale. În comună există acum peste 120 de asemenea biblioteci.

Dacă la aceste realizări mai adăugăm existența celor 300 aparate de radio și a celor peste 400 de ziare și reviste, vă puteți forma o imagine mai completă a revoluției culturale din comuna noastră. În anul viitor ea se va intensifica prin sporirea numărului de artiști amatori. În acest scop ne-am propus să continuăm tradiția călușarilor și să înființăm un cor și încă două brigăzi de agitație în satele aparținătoare.

MARIN DUMITRAȘCU
președintele sfatului
popular comunal
Roșiile, raionul Olteju

Se transmite: „Emisiunea pentru copii”.

ÎN SPRIJINUL AGRICULTURII

Să realizăm în agricultură un progres substanțial care să corespundă cerințelor dezvoltării echilibrate și armonioase a economiei naționale, să sporească participarea agriculturii la crearea venitului național, să asigure ridicarea nivelului de trai al țărănimii și al întregului popor. Această este una din sarcinile trasate de al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, acesta este felul comun pentru care luptă toți muncitorii, tehnicienii și inginerii Uzinelor „Semănătoarea” din Capitală.

Rezoluția Congresului al IX-lea al P.C.R. subliniază necesitatea îmbunătățirii sistemelor a calității produselor, creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, a cheltuielilor de circulație și promovarea progresului tehnic în toate sectoarele activității industriale, extinderea mecanizării și automatizării.

Aci, în maternitatea de fontă a reperelor, în melodia de jazz a ciocanelor, sub cuțitul ascuțit al strugărilor, au luat ființă zeci de serii de mașini agricole de toate tipurile, menite să ridice pe o treaptă tot mai înaltă procesul de mecanizare al agriculturii noastre socialiste.

Numai în acest an, Uzinele „Semănătoarea” au livrat unităților C. S. A. un număr de 3 000 de combine CT:R. Astfel, un număr de 448 gospodării agricole de stat au primit pentru campania de recoltat porumb mașini moderne, realizate la un înalt nivel tehnic. În afară de aceasta, uzina a mai expedit 1 629 de combine pentru

recoltat cerealele C₁, 1 500 de semănători SPC₆, 650 de cositoare purtate modernizate și 500 de dispozitive pentru recoltat floarea-soarelui.

Nici un membru al colectivului nostru nu și-a precupețit eforturile atunci cînd în fața uzinei a stat marea sarcină de a sprijini campania agricolă de vară și cea de toamnă.

Uzinele „Semănătoarea” au livrat în acest an celor 16 întreprinderi de aprovizionare ale C.S.A.-ului în total 2 799,9 tone piese de schimb. În afară de acestea, uzinele au susținut, în termenul de garanție cele două produse noi: semănătoarea universală SPC₆ și combina de recoltat porumb CT:R.

Desigur că aportul adus de uzina noastră la opera de mecanizare socială a agriculturii nu se oprește aici. În cadrul planului de colaborare U.M.A.S. furnizează piese și materiale altor întreprinderi care produc sau repară mașini agricole. Valoarea contractelor cu uzinele „7 Noiembrie” Craiova, „Bocea Română”, cu Uzina de reparații Dudești-Ciopea, cu „Energia” Constanța, cu T.A.V.S. Tulcea și I.M.U. Medgidia se ridică la multe milioane. De asemenea, un sprijin substanțial a primit și Institutul de Prototipuri de mașini agricole din București.

Dar noi am dat agriculturii nu numai mașini și piese — bucăți reci de metal — ci i-am dat și oameni, inimi fierbinți, minți luminate, mâini îndemnatice. Dosarul serviciului nostru de control tehnic însumează sute de file în care se adună păreri bene-

ficiarilor despre calitatea combinelor CT:R și eficacitatea asistenței tehnice acordate în timpul campaniei de recoltat.

„Prin prezenta vă comunicăm că la unitatea noastră, ne scrie conducerea G.A.S. Cogealac, raionul Istria, regiunea Dobrogea, a lucrat tov. Năstase Nicolae pentru asistență tehnică la CT:R. În perioada în care a stat la noi el a avut o comportare bună lucrînd și peste program, răspunzînd astfel la chemările noastre pentru buna desfășurare a campaniei de recoltare a porumbului, fiindu-ne un sprijin prețios”.

„Delegatul uzinei a instruit atît combinerii, cît și restul mecanizatorilor asupra cunoașterii exploatarei și îngrijirii combinei CT:R, deci a participat activ la ridicarea calificării mecanizatorilor”, — ne scrie din partea G.A.S. Rifov din raionul Ploiești.

Scrisori asemănătoare am primit

de la gospodăriile de stat din Timișoara, regiunea Banat, Tîrgușor, regiunea Dobrogea și de la multe altele din toate colțurile țării. Despre calitatea mașinilor, beneficiarii noștri au aceleași cuvinte frumoase.

„Unitatea noastră, ne scrie colectivul Gospodăriei de stat Rimnic, regiunea Dobrogea, este mulțumită de felul cum au funcționat combinele CT:R de la intrarea în exploatare și pînă la terminarea lucrărilor ce s-au executat cu ele”.

„Cu ocazia recoltării porumbului, — ne scriu muncitorii, tehnicienii și inginerii din cadrul G.A.S. Bălteni, raionul Răcari, regiunea București, — înțelegem să ne exprimăm satisfacția de felul cum muncitorii Uzinei „Semănătoarea” au realizat combina CT:R, care prezintă foarte bune calități, recoltarea făcîndu-se în cele mai bune condiții. Cu aceste ocazii ținem să felicităm colectivul uzinei „Semănătoarea” și să-i urăm noi succese în construirea și realizarea pe mai departe de noi mașini agricole”.

Am vorbit pînă în prezent despre colaborarea dintre uzină și sat într-un singur sens, dar fenomenul se petrece și în cealaltă direcție. Sute de unități agricole au urmărit cum lucrează pe cîmp combinele noastre, au analizat și ne-au trimis numeroase propuneri de îmbunătățire, propuneri care ne vor ajuta ca în anii viitori să obținem noi succese.

VASILE HONDRU
Uzinele „Semănătoarea”

Simion Uscat și-a ținut cuvîntul

Cînd s-a-ntors acasă de la București, Simion Uscat le-a povestit oamenilor mai întîi despre cele văzute și auzite la constătuire. Oamenii aflaseră, ce-i drept, aproape tot; veștile au ajuns în auzul lor mai curînd prin radio și ziare, dar puneau întrebări despre participanți, despre spusele lor cu privire la realizări, despre efectul științei și al inițiativelor. S-au interesat apoi de soiurile de plante folositoare, de rasele de animale și mai ales doreau să știe, chiar și așa cu aproximatie, cam pe ce treaptă se află ei, cîlnicenii, față de alții. Se uitau țintă în ochii lui și Simion desluși în privirile lor ceva mai mult decît întrebările puse. Cuvintele picară apoi

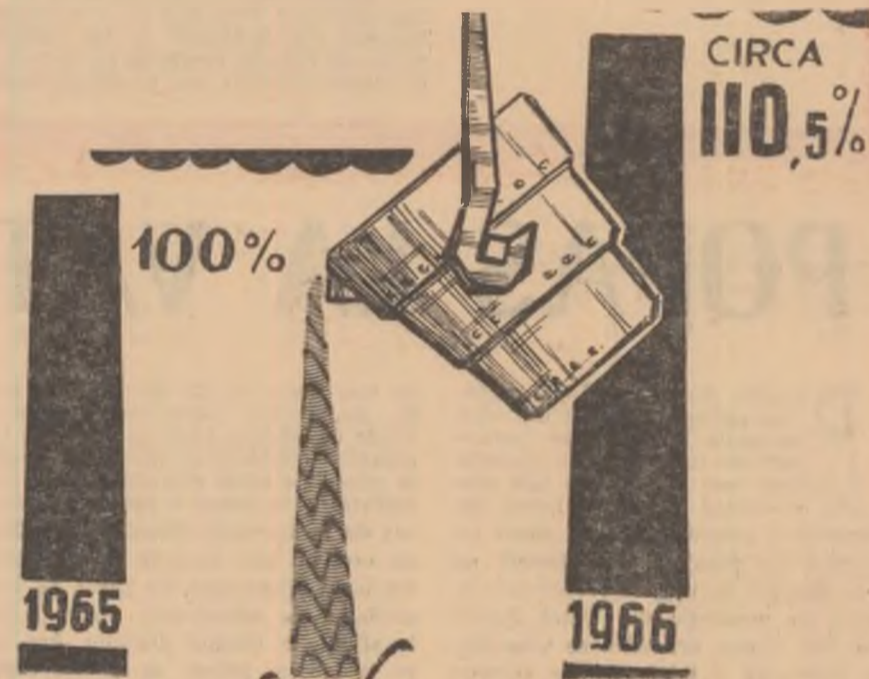
fără ocolișuri, așa cum le stă bine oamenilor cînd vine vorba de cuvînt și de fapt. Îi amintea, așadar, lui Simion Uscat, că ei cîlnicenii nu împrăstie vorbe-n vînt, că angajamentul o dată luat, se cere respectat cu sfințenie. „La urma urmelor ești de-al nostru și ne simțim răspunzători deopotrivă”.

Toate acestea se petreceau cu patru ani în urmă, la Cilnic, raionul Sebeș, după ce luaseră sfîrșit lucrările Consfătuirii pe țară a țărănilor colectivști. Atunci, în cadrul consfătuirii, Simion Uscat își luase angajamentul să ajungă, în 1965, la o producție de 5 000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată din lotul său. Și iată-ne acum din nou la Cilnic, tot în luna decembrie. Aici, vestitul mulgător Simion Uscat a dovedit că cele spuse la București n-au fost vorbe goale.

În cea de a 18-a zi a lunii acesteia, scriptele fermei de vaci a cooperativei agricole înregistrau frumoasa realizare a lui Simion și anume 5 000 litri de lapte de la fiecare vacă furajată din lotul său.

Vor fi unii care vîd în acest minunat rezultat doar un record de producție. Și într-un fel spus este un record cu adevărat. Dincolo de el se află însă omul zilelor noastre, comunistul care, cîntărind pe toate fețele condițiile și posibilitățile, în mod prevădit cu siguranță și în mod științific cît anume se poate obține chiar și peste cîțiva ani. Admirăm acești oameni ai societății noastre socialiste, hărnicia, priceperea și profunda lor dragoste față de avutul comun, sirguința cu care folosesc toate indicațiile științei, pentru ca angajamentul luat să devină fapt. Fiește că exemple asemănătoare vor fi multe la sfîrșitul acestui an și mult mai numeroase în anii cincinalului viitor. Este dovada cea mai grăitoare ce pune în lumină avîntul renăscător cu care poporul nostru luptă pentru a fi pe măsura timpurilor ce le trăim.

CL. MUNTEANU

În 1966, sporirea producției globale industriale se situează la nivelul ritmului mediu de 10,5 la sută prevăzută în Directivile celui de-al IX-lea Congres al partidului

ÎNTÎLNIRE DUPĂ OPT ANI

Pe Mitru, nu-l văzusem de vreo opt, nouă ani, cînd m-a oprit într-o zi pe stradă. Aproape să nu-l recunosc, iar numele i-l uitasem. Mitru nu mai era tînarul cu țîmple sure — îmbătrînit înainte de vreme.

Lupu, taică-su, meșter la tăiat porci, slugărise toată viața lui la boier și tot sărac rămăsese. Se perindaseră amîndoi — tată și fiu — ca argați pe unde putuseră, și tot degeaba. Sărăcia se ținea de ei scai.

Mitru se făcuse un bărbat voinic, cît un munte.

— Cum o duci?

— Foarte bine. Umblu să cumpăr o mașină de cusut fetei. Uitați-o, așteaptă acolo pe trotuar.

Mă uit. Erau două fete.

— Cea din dreapta, continuă Mitru, a terminat o școală profesională. I-am cumpărat mobi-

lă și acum vreau să-i iau și mașină de cusut.

Făcuți ochi mari. Nu-mi venea să cred că vorbesc cu Mitru, cel de acum opt ani. Văzîndu-mi nedumerirea, mă lămurii.

— O ducem bine.

— Păi, unde crezi?

— La cooperativa agricolă! Dar ce, credeți că am rămas ca pe vremuri?...

— Dar ceilalți copii?

— Florin e profesor chiar în sat, celălalt băiat e tractorist și mai am unul care lucrează alături de mine. Mi-am făcut casă nouă din cărămidă și în ea avem tot ce ne trebuie.

— Dar cu recolta cum stați după seceta de astă vară?

— Avem recoltă ca în anii buni. La porumb 5 500 kg la ha, la sfeclă de zahăr 32 000 kg la ha, la floarea-soarelui, grîu, și celelalte tot așa, producții mari. Se cunoaște că n-ați mai fost de mult pe la Gostavăț. De 4-5 ani nu mai știm ce-i seceta. Intrăm în sistemul de irigații Stoenesti-Vișina de pe valea Oltului. Cînd veniți pe la noi? Avem un vin grozav.

— Cît de curînd Mitre! O să te vizitez.

Cine vrea să-l cunoască pe Dumitru Badea sau mai bine-zis pe Mitru al lui, raionul Caracal. Merită să afli, la fața locului, ce s-a făcut în această parte a Olteniei.

LAZĂR ȘTEFANESCU
corespondent

APROAPE
121%
1966

100%
1965

ÎN PRAGUL LUI 1966

ată, a venit timpul să desprindem cea din urmă filă a calendarului pe 1965 și, în locul lui, să așezăm calendarul pe anul care începe. E un popas de o clipă, în nesfârșita curgere a timpului. Ne oprim ca să aruncăm o privire înapoi, la tot ce s-a înfăptuit prin munca harnică și pricepută a oamenilor din fabrici și uzine, din sate și cătune, din școli și universități, din laboratoare și biblioteci. Fiecare a lucrat pe tărîmul lui, punînd umărul la ridicarea țării și la bunăstarea tuturor.

S-a dus vremea cînd bietul om trudea din greu pentru patron, pentru stăpîn, pentru proprietar, pentru arendaș sau pentru cine știe ce altă dihanie de același soi pe care puterea banului o cocoțase fără merit și fără dreptate pe un scaun de conducere. Puterea banului a căzut, o dată cu regimul nedrept din trecut. În locul ei s-a înscăunat puterea omului, care e prețuit după munca și destoinicia lui. Aceasta a fost cea dintîi și cea mai de seamă înfăptuire a orînduirii socialiste.

Astfel a fost cu puțință ca, într-un răstimp alit de scurt, țara să-și schimbe fața și viața, România „eminamente agricolă”, cum se zicea în acel trecut de tristă amintire, dar cu agricultura cea mai înapoiată, e azi o țară puternic industrializată și cu o agricultură mecanizată, în plină propășire. Pretutindeni s-au ridicat și se ridică mereu fabrici și uzine, ale căror produse se bucură de bună prețuire nu numai la noi, ci și peste hotare. Tractoarele, combinele și celelalte mașini agricole fabricate în țară au înlocuit de mult plugul străvechi, tras de vite famelice. Pămînturi care zăceau sub apă sînt chemate să rodească. Pe multe dealuri, altădată sterpe, se ridică podgorii noi. Vinurile românești iau medaliile cele mai înalte la competițiile internaționale.

Hydrocentrala de la Bicaz alimentează cu energie electrică o mare parte din Moldova. Cea de pe Argeș va fi pusă în funcțiune, în anul viitor. La Porțile de Fier se lucrează cu sîrg, cot la cot cu vecinii și prietenii noștri iugoslavi, la o nouă și mare hidrocentrală. Procesul de electrificare a satelor e în plină desfășurare.

În orașe au dispărut cocioabele dărăpănate, cu ferestre la o palmă deasupra pămîntului și cu rășuștele măcîind în fața geamului. Pretutindeni s-au ridicat și se ridică blocuri impunătoare, înzestrate cu tot confortul modern. La țară, coliba de chirpici acoperită cu stuf nu se mai vede. Sătenii își clădesc locuințe noi, cu zid de cărămidă, cu acoperiș de

tablă sau de țigla, cu ferestre înalte prin care se revarsă din belșug lumina, aerul, sănătatea. Antenele de radio și televiziune se înmulțesc deasupra orașelor și satelor, arătînd deopotrivă un nivel de trai și un nivel de cultură în continuă creștere.

Acestea și multe altele, care nu încap în marginile înguste ale unui articol de gazetă, sînt înfăptuiri pe care le vedem și de care ne bucurăm cu toții. Le văd de asemenea și străinii, care ne cercețează țara și au numai cuvinte de laudă pentru tot ceea ce văd. Niciodată nu s-a scris peste hotare, despre România, atît de mult și atît de elogios. Drept e că în trecut, oaspeții din alte țări nu prea aveau ce să vadă și despre ce să scrie. Poate numai despre frumusețile dăruite de natură și despre bogățiile din care se înfruptau societățile străine și o mină de politicieni „cointeresați”. Astăzi aceste bogății sînt cu adevărat ale țării, ale poporului.

Vara, tabere de pionieri se așează sub cetina munților sau pe tărîmul mării. În vacanța de iarnă, tineri și tinere pășesc voinicește, cu schiurile la spinare, către cabanele, care îi așteaptă. Altă copilărie și altă tinerețe, decît cea mohorîtă și necăjită din vremea care s-a dus...

Pornită pe această linie a propășirii și a grijii față de om, România socialistă își urmează mai departe drumul. Darea de seamă asupra înfăptuirii planului de stat pe anul 1965 și cu privire la planul de stat pe anul 1966, prezentată de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri, în fața Marii Adunări Naționale, e un bilanț al realizărilor din anul care s-a încheiat, și o expunere a celor ce se vor înfăptui în anul ce începe.

Măsurile ce urmează a se lua în industrie, agricultură, învățămînt, cultură etc. sînt arătate cu claritate. În toate ramurile, se vor face investiții importante. În același timp se vor lua măsuri hotărîte pentru reducerea cheltuielilor neproductive. Scopul final e reducerea prețului de cost, iar „nu în dauna calității, ci dimpotrivă, în condițiile îmbunătățirii ei”.

Înfăptuirea planului de stat pe anul 1966 va fi un nou și mare pas pe drumul propășirii patriei, pe drumul ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

TUDOR TEODORESCU
BRANIȘTE

POPAS LA VATRA PAȘCANILOR

Deunăzi, nu tîrziu după ceasurile amiezii, pe cînd din văzduhurile liniștite, dar încrunțate de nouri fumurii porneau să se scuture mai pe îndelete cele dinții albe și curate pinze ale iernii, involburînd cu ploaie de nămeți zarea întinsorilor din preajmă, am nimerit, nu prea departe de tîrg, la cooperativa agricolă de producție din Vatra Pașcanilor. Din crucea drumului ce vine dinspre Mogoșești și intră apoi, în șoseaua Ștefan cel Mare care taie satul în două — „sat de buni gospodari” cum scria

cu mai bine de 20 de ani în urmă M. Sadoveanu, aducîndu-și astfel aminte de locurile băștinei sale care i-au dăscălit copilăria, — am cotit imediat la stînga pe lîngă meandrele unui pîriu înghețat care coboară pașnic tocmai de sus de la izvoarele Hăsnășeștilor. După un ocol nu mai lung ca la un kilometru făcut apostolite, cu pasul, pe bucla șleahului ce mărginește, șesul, iată-ne în sfîrșit, în capătul dealului. Aci, ceea ce te izbește plăcut la prima vedere, ciștigîndu-ți întreaga luare aminte și încercîndu-ți ochii cu o neașteptată ui-

mire, e sediul nou-nouț al cooperativei. Masivă, solidă și modernă, clădirea — vopsită în culori vii și puternice, cu trainice scări de piatră la intrare și cu mozaic așternut pe coridoare, cu parchet în odăile componente și cu zugrăveli pe pereți, înzestrată cu lumină electrică și cu sistem propriu de încălzire centrală, — aduce prin liniile ei exterioare care-i conferă grație și personalitate, ca și prin dotările și confortul interioarelor, cu o construcție urbană lîngă care oricînd poate sta cu cîinst. Împreună cu vicepreședintele Gheorghe Sava, cu brigadierul zootehnic Andrei Mihai și cu Ion C. Rotaru, secretar al comitetului de partid, ne oprim mai întîi la panoul de onoare, plasat în antretul ce duce spre holul principal, apoi vizităm, rînd pe rînd, cele vreo nouă încăperi, astfel ca laboratorul și birourile administrative, sala de ședințe și de spectacole ce are o capacitate de peste 350 locuri, după cum, zăbovim și la subsol unde tocmai se finisează cele trei cabine pentru baie și instalația comună de dușuri. E de subliniat de asemenea, că, ceea ce impresionează mai mult este faptul că oamenii de aci au înălțat trebuitorile grajduri și magazii, precum și o casă a mecanizatorilor compusă dintr-un dormitor, o bucătărie, o sală de mese, un club și o baie, — toate aceste înfăptuiri, împreună cu tot mai bunele rezultate dobîndite pe tărîm agricol și zootehnic, mărturisind că în această încă tinără unitate se muncește cu inițiativă, cu tragere de inimă și cu un apreciazibil simț gospodăresc. Luînd ființă la începutul lui 1962, cînd țărani cooperatori din Vatra Pașcanilor s-au unit îndeolaltă cu cei din satele Sodomeni și Boșteni, întemeind o cooperativă agricolă care deține peste 1 600 ha, cooperativa a evoluat de la un an la altul, reușind, de pildă, ca în prezent, în raport cu situația de la început, să dubleze valoarea fondului de bază socotit la suta de hectare.

De bună seamă, am putea ca, insistînd mai amănunțit asupra modului în care s-au dezvoltat diferitele sectoare, să apelăm la numeroase cifre în stare să ilustreze succesele de ordin economic și organizatoric. Asta mai ales că

întrebările noastre referitoare la asemenea situații și, în deosebi, la cele ce vizează perspectivele de viitor, erau și sînt, pe cîte ne-am dat seama, proprii întrebări ale cooperatorilor cu care am avut prilejul să stăm la cuvînt. Erau întrebări la care fiecare căuta să formuleze răspunsuri cît mai precise, dovedind, din partea celor mai mulți dintre ei, un pronunțat simț analitic și virtutea căruia discutau, buni și entuziaști și cu competență, despre proiectul de Statut al cooperativei agricole de producție, despre pămînt, despre mecanizare și despre chimizare, ori despre irigare, cu o anume detașare proprie doar celor familiarizați cu problemele grozotehnice. De altminteri, lucrul este explicabil, și, în special, e firesc. Între rezultate din ce în ce mai mare al cooperativelor de aci față de binefacerile șesului este oglindit, între altele, și în bună frecvență pe care cei 110 cursanți o au la cele cinci cursuri de învățămînt agrozootehnic care se desfășoară în cadrul cooperativei și care îi învață cum să muncească mai cu folos pentru ce va fi viitor, eforturile lor să fie încununete de roade și mai bune. Se poate a firma că sediul nou și impozant al cooperativei abia dat în folosință, împreună cu construcțiile aferente, avansurile lunare acordate cu destulă regularitate, grija pentru cei circa 300 bătrîni care au primit ajutoarele necesare la produse și în bani, aplicarea contribuțiilor suplimentare pentru depășirile de plan realizate de o seamă de cooperatori la culturile de floarea-soarelui, la cartof și, la porumb, depășirile înregistrate la livrările de lapte, — toate acestea și încă multe altele probează faptul că la Vatra Pașcanilor, la Sodomeni și Boșteni, sat în neîntreruptă înnoire, se muncește cu elan și cu bună socotință. Oamenii și cașele lor asupra căroră am stăruit cu încredință, comunică astfel dincolo de aparențe că, la fel ca în întreaga țară, fața cooperativelor arată, din ce în ce mai concludent, viața nouă și fericită ce s-a instaurat și se instaurează sub zodia binecuvîntată a socialismului la a cărei rui desăvîrșire depunem cu toții o tîmna mai intensă activitate creatoare.

ION ISTRATI

Aspect din noul magazin universal din Geoagiu, regiunea Hunedoara

Cîmpul magnetic al comunei

E greu de crezut, dar așa s-au petrecut lucrurile. Faptul a pornit de la o însemnare din carnețelul meu de te. O însemnare de-o scurtă vreme, geografică aproape. „De văzut Dăbuleni și armii de mătase“.

Văzusem că la începutul lui iunie, anul acesta, se îndeplinește dorința, adică să se planteze în Dăbuleni. E cea mai mare așezare rurală din țară. Are 15 000 de oameni și trei cooperative agricole de producție. Țin minte că profesorul fruntaș înșuși imi citase un fragment dintr-un document semnat în 23 septembrie 1596 de Mihai Viteazul, document plin de fardul cronicilor vechi: „satul anume Recidabului, tot de peste tot hotarul, din ap și din baltă și din girie...“ Vechimea zării e certă, participarea activă a locuitorilor ei (aproșiți de islaz) la evenimentele istorice ale anului revoluționar 1848, cum și la răscoalele din 1907 e atestată, de asemenea, de documente.

Alesesem lunile mai-iunie chemat de cei de aici să-mi aduc aminte cum se plantează firul de viță în nisipul ce, aici, pe alocuri, atinge 6-7 m adâncime. Pină și de imaginat e greu. Se sapă pină ce se dă de pământ bun. Se plantează. Se așteaptă să crească joarda. Cum crește, cum se astupă pină la mugur. Tot așa cu grișă, migală, răbdare ca luierul s-ajungă deasupra. E o luptă, dacă vreți, încordată, pentru viață, singura modalitate de-a învinge încăpăținarea nisipurilor de aici... În 1966 lupta va începe pe încă 20 de hectare...

Constantin Treanță, președintele c.a.p. Drumul belșugului, ține să precizeze că discuția a luat caracterul de simpozion. Două aspecte l-au preocupat, de la început, după citirea documentelor Plenarei C.C. al P.C.R.

O spun pe puncte: folosirea rațională a îngrășămintelor chimice, apoi, extinderea

de producție din comună. Se discută despre eficiența economică a unor măsuri, legându-le de lucrările Plenarei C.C. al P.C.R. din 11-12 noiembrie 1965.

Inginera Alexandra Ștefănescu de la c.a.p. 1 Mai, se ocupă din 1963, de sectorul vegetal. 2 119 hectare, grâu, porumb... De notat: nu-i mulțumită din cale afară de rezultate. Adevărul e că pe unele tarlale s-au obținut recolte ridicate. Se aplică o agrotehnică adecvată solului de aici, mecanizarea lucrărilor e aproape completă. Ea vorbește însă mai mult de vița de vie și nu pentru că vița de vie ar aduce o notă de romantism în discuția despre cereale. Ci pentru că vița de vie fixează nisipurile...

Auzisem de nisipurile din lunca Dunării. Știam că sint întinse porțiuni cu straturi adânci de nisip. Nimic, dar absolut nimic nu ajută la fixarea lui în afară de salcîm și vița de vie. Inginera vorbea de 70 de hectare nou plantate din cele 266 hectare, totalul viilor cooperativei 1 Mai, amintea de alte 2 500 hectare prevăzute (pentru toate trei cooperativele) a fi plantate în anii ce vin.

Eu mi-am adus aminte cum se plantează firul de viță în nisipul ce, aici, pe alocuri, atinge 6-7 m adâncime. Pină și de imaginat e greu. Se sapă pină ce se dă de pământ bun. Se plantează. Se așteaptă să crească joarda. Cum crește, cum se astupă pină la mugur. Tot așa cu grișă, migală, răbdare ca luierul s-ajungă deasupra. E o luptă, dacă vreți, încordată, pentru viață, singura modalitate de-a învinge încăpăținarea nisipurilor de aici... În 1966 lupta va începe pe încă 20 de hectare...

Constantin Treanță, președintele c.a.p. Drumul belșugului, ține să precizeze că discuția a luat caracterul de simpozion. Două aspecte l-au preocupat, de la început, după citirea documentelor Plenarei C.C. al P.C.R.

O spun pe puncte: folosirea rațională a îngrășămintelor chimice, apoi, extinderea

rea mecanizării lucrărilor agricole. Concret: pe întreaga suprafață cultivată cu cereale se vor aplica îngrășăminte (organice și chimice) — 80 la sută din lucrările în cîmp vor fi mecanizate. „Avem contract în acest sens cu S.M.T. Toți tractoriștii sint din Dăbuleni și e clar că se vor strădui să-și îndeplinească optim sarcinile“.

Inginerul Petre Stoian precizează că el va vorbi tot de-un cîmp magnetic, deși se ocupă de zootehnie. Trebuie spus că sectorul lor a dat peste plan trei vagoane de lapte, că deși zestrea animalieră e modestă calitativ, se fac eforturi pentru îmbunătățirea substanțială a situației. Baza furajeră, extinderea unor metode de lucru dovedite a fi bune, vor face ca anul viitor să se depășească venitul din 1965 al sectorului (1 250 000 lei).

Există un reper în comuna Dăbuleni care se cheamă kilometrul 15. Între 0 km și 15 a fost o dată o baltă. Nu mai există. 150 hectare irigabile. Ținărul Paul Mitroi va fi trimis să învețe tot ce se leagă de știința irigației.

Colocviul urmează tot mai animat. Din discuții se curmează imaginea Dăbulenilor într-un viitor apropiat. Nu am asistat la o ședință de bilanț sau analiză. Oamenii sint însă permanent preocupați de cîmpul magnetic al comunei lor, de ceea ce înmănunchiază gândurile, aspirațiile, munca lor, cooperativele agricole de producție.

Începuse să fulguiească și se insera. S-au aplecat pe săculețe. În mijlocul comunei, scaldată în neon clădirea cu etaj din beton și sticlă a magazinului universal, ne-a dat iluzia pentru o clipă că sintem pe litoral.

Problema edilitare

Interlocutor: Nicolae Netcu, președintele sfatului popular. Legitimă satisfacție că e seară și contemplăm străzile largi, drepte, ne uimește neonul ca la oraș.

Dăbulenii are motive să se considere în drum spre organizare ca atâtea sate și comune din România Socialistă. Trei școli poartă certificate de naștere noi. Funcționează aici un liceu. S-a construit un impunător cămin cultural, o uzină electrică. Am vorbit de magazinul universal. Să nu neglijăm cele două magazine alimentare, faptul că Dăbulenii e racordat la sistemul energetic național, că întreaga comună este radiofocată. 650 case sint noi noue, 60 la sută din cele vechi renovate...

Pe planul de lucru al sfatului popular se află două obiective: o brutărie (5 000 kg piine zilnic) și un complex meșteșugăresc (cu etaj, menționează Nicolae Netcu).

Mi-am făcut multe însemnări în carnețel. Am cunoscut pescarii din brigăzile piscicole, am asistat la o călătorie, la completarea unui certificat de naștere, la repetițiile echipelor artistice aflate în focul pregătirilor dialogului la distanță.

Imaginea cu care rămîn: o așezare de șes dunărean în plină ascensiune, cu o viață intensă, cu fiecare revedere schimbătoare, oferind surprize tonice, entuziasmante...

ȘTEFAN LUCA

LA COTA 1966!

Era într-o zi de la începutul acestui decembrie, cînd un reporter a urcat spre Cheile Argeșului — acolo unde unui nou astru energetic i se pregătește intrarea în constelația de mari lumini a țării. Aproape de sfîrșit e muntele de beton, deasupra căruia alunecă — pe fir de funicular — oameni și bene și se rotesc, în răstimpuri, vulturii. Acolo, sus, reporterul i-a întrebare pe constructorii:

— Ce cotă ați atins?
(Știind că 165 de metri e cota maximă a coronamentului barajului).

I s-a răspuns: — 1966!
Exactă cota. Era însă cota timpului, pe care constructorii hidrocentralei de pe Argeș au cucerit-o din vreme: cu 22 de zile înaintea primei file din calendarul pe '66. Aceeași cotă au atins-o, comprimînd timpul, numeroase alte colective ale căror nume ziarele din aceste zile le înserază la rubrica devenită tradițională: „Au îndeplinit planul anual“.

Mi-a reținut atenția o știre privind îndeplinirea sarcinilor pe 1965, încă de la 18 decembrie, de către întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere (între care și noua familie a marilor combinate). Aceste întreprinderi și-au realizat planul înainte de termen în fiecare dintre anii șesenalului. Știrea mai precizează un fapt remarcabil: anume că depășirile de plan din toți acești ani însurmează suma de circa 1 miliard nouă sute milioane lei. Ca să ne dăm seama de valoarea ei — deci de măsura materializată a hărniciei și a priceperii celor care au realizat-o — apelăm la o comparație: ea depășește importanțele cheltuieli bugetare, prevăzute pentru 1966, în domeniul științei și culturii.

Astfel de fapte ne întîmpină pretutindeni unde oamenii o iau înaintea timpului, unde viitorul a devenit prezent. E și aceasta o tradiție. Născută din ritmul înaintării socialiste, le îmbogățeste sensul unei definiții: viitorul — după dicționar — este timpul care urmează prezentului. Incontestabil, cu completarea că acest timp nu simplu „urmează prezentului“, ci și există, potențial, în ființa acestuia; asemenea florii pe care o știi în mugure.

Identificat altădată cu necunoscuta dintr-o ecuație, cețos, mai ales în perspectiva intrării într-un an nou, viitorul a dobîndit limpezime în anii noștri. Este sentimentul pe care-l degajă fiecare nouă etapă de creație din viața țării. Relieful anului ce începe peste câteva zile (pentru mulți el a și început) își desenează clar contururile și înălțimile, din timp precizate în toate locurile de muncă — în lumina Directivelor celui de-al IX-lea Congres al partidului. Și așa cum s-a subliniat în cadrul recentei sesiuni a Marii Adunări Naționale, „prevederile cuprinse în proiectul de plan pe 1966 au o importanță mai mare, o semnificație mai adîncă decît ale unui plan anual obișnuit“.

Fîndcă trăim momentul cu totul deosebit cînd nu are loc numai tradiționalul schimb de ștafetă dintre un an și altul, ci și cel al unei dinamice ștafete: schimb dintre șesenalul victorios și cincinalul avîntat spre inedite, înaltul culmi.

De la 1 ianuarie începe nu doar un an nou. Mai mult: încep cinci ani noi.

VICTOR VINTU

PREMIUL „ALBINEI“

atribuit artiștilor amatori ai căminului cultural din comuna Pantelimon (București) pentru spectacolul Rusaliile, de Vasile Alecsandri, prezentat la Finala celui de-al IV-lea Festival biennial de teatru de amatori I. L. Caragiale.

La 22 august 1965 s-au împlinit 75 de ani de cînd s-a stins, în Mirceștiul mult îndrăgit de el, cel ce avea să fie numit de Eminescu, drept „rege“ al poeziei românești: Vasile Alecsandri.

Nici că se putea un omagiu mai profund adus marelui dispărut, decît gestul modest al inimosului colectiv de actori amatori din Pantelimon, de a monta una din piesele sale „Rusaliile“ și a o aduce, după o temeinică pregătire, pină pe scena finalei celui de-al IV-lea Festival biennial de teatru de amatori I. L. Caragiale. 22 de entuziaști, țărani cooperatori și intelectuali, au cercetat cu atenție bogatul repertoriu al teatrului alecsandrian, alegînd, dintre toate piesele comedii ușoare, vodeviluri, cîntecele etc. — „Rusaliile“, un vodevil în care Alecsandri înfățișează, cu umor, trăsăturile de caracter ale oamenilor stăpînirii din preajma anului 1860, cînd se petrece acțiunea, dînd la iveală ticăloșiile lor, demascînd desmățul și imoralitatea din viața publică. Iată-l, de pildă, pe subprefectul Răzvrătescu, reprezentantul tipic al exploatareilor, excelent interpretat de învățătorul Marin Drăghici. El singur hotărăște, judecă, condamnă, și, deși, vorbește „în numele legii“, îndeplinește totul așa cum îi dictează interesele sale personale. Iată-l și pe vechilul moșiei, Ionus Galuscus, (fost Gălușcă Ion) care nu știe cum să stîlcească mai tare limba poporului, ca să se exprime, chipurile, ca nobilii săi stăpînoși, roșii: vorba țărănilor o socotește vulgară, ca și obiceiurile lor. În loc

de „națiune“ el spune „națiune“, în loc de „pasiune“, „pășune“, stîrnind, ca și prin alte numeroase confuzii de nume, hohote în rîndul spectatorilor. Cornel Popa membru al cooperativei agricole l-a interpretat cu mult talent pe Galuscus, fiind răsplătit cu vii aplauze la scenă deschisă.

Pline de farmec au fost scenele în care Susana (ne-vasta vornicului satului) interpretată de Mihaela Drăghici, sora lui Ștefan Drăghici — în piesă soț și soție — își bate joc de cei doi adoratori ai săi (subprefectul Tachi Răzvrătescu și vechilul Ionus Galuscus) spunîndu-le cu viclenie, să vină în același timp la întîlnire îmbrăcați femeiește. Amîndoi cad în mîinile țărănilor, care-i iau drept rusali, trăgîndu-le o mamă de bătaie. O prezență scenică plină de farmec a avut-o și cooperatorul Mircea Boteanu în rolul jandarmului și curierului.

Artiștii amatori din Pantelimon au demonstrat la finală talent și măiestrie artistică acumulată cu prilejul spectacolelor prezentate pe scena căminului lor cultural ca și în alte locuri, unde au fost primiți cu plăcere, ca veritabili și demni reprezentanți ai miilor de talentați artiști amatori ai țării. Pentru aceasta și mai ales pentru faptul că au valorificat tradițiile teatrului românesc, actorii amatori din Pantelimon au fost distinși cu premiul special al revistei Albina și medalia de argint, care cu acest prilej, le transmite, sincere urări pentru noi și consecvente succese viitoare.

ȘERBAN RĂDULESCU

MASELE PLASTICE ÎN AGRICULTURĂ

Trăim în secolul vitezei, al energiei nucleare sau în cel al materialelor plastice? Chiar dacă mulți vor alege drept dominantă o altă caracteristică a secolului nostru, este totuși de necontestat că arheologii mileniilor viitoare ar putea cu ușurință să ne recunoască numai după materialele plastice care s-ar găsi în săpături.

Privite la început doar ca monede încovoiate ale unor substanțe naturale, materialele plastice sint fabricate astăzi în cantități uriașe, care depășesc producția multora din metalele răspândite.

Rapida pătrundere a materialelor plastice în toate compartimentele vieții, de la chimie la economia casnică, de la mobilă la electronică sau construcția de mașini, se datorește deosebitelor calități ale acestora.

În comparație cu materialele clasice, care se caracterizează printr-o însoțită variație a proprietăților, o rezistență slabă la acțiunea factorilor naturali, precum și printr-o prelucrare anevoioasă etc., materialele plastice surprind prin culoare, formă, ca și printr-o serie de însușiri deosebite. Astfel, unele depășesc din punct de vedere al stabilității chimice aurul și platina, își păstrează proprietățile mecanice la răcire până la -100°C și încălzire la aproape $+300^{\circ}\text{C}$. Altele nu sînt inferioare metalelor în ceea ce privește rezistența, iar ca duritate se apropie de diamant; unele se prezintă ca solide incasabile, altele ca pulberi fine, incasoase etc.

Dar materialele plastice nu reprezintă decît o fațetă, ce-i drept cea mai însemnată, pe care o pot lua macromoleculele sintetice. Elastomerii sau cauciucurile, fibrele sintetice, polimerii lichizi sau sub formă de emulsie sau pastă, rășinile sintetice insolubile și dure sau cele solubile și friabile etc. sînt cîteva din celelalte forme pe care le iau produșii macromoleculari.

În agricultură, compușii macromoleculari sînt deosebit de folosiți, avînd variate utilizări. Astfel sînt în curs de largă răspîndire „pînzele de păianjen” din melana, care apără culturile de păsări; deși subțiri, acestea împiedică distrugerea

recoltelor încurcînd păsările în ochiurile lor. Melana de altfel înlocuiește lina, avînd avantajul de a nu fi atacată de molii, intemperii etc.

O altă a melanel, poliamicrida, introdusă în sol împiedică aglomerarea bulgărilor de pămînt, îmbunătățind udarea și aerarea acestuia. Acest adaos stabilizează, totodată, terenurile în pantă, ferindu-le de alunecări.

Produșii macromoleculari ajută și la o mai bună conservare a produșilor agricole; straturi subțiri aplicate pe fructe le păstrează acestora, un timp îndelungat, calitățile. Introducerea unei mici cantități de rășini ureoformoldehidice împiedică aglomerarea îngrășămintelor azotoase, iar acoperirea granulelor acestora cu pelicule fine de polietilenă le face să nu mai fie ușor îndepărtate de ploaie, ajutîndu-le să rămînă în sol, lângă plantă. Pelicula similară depuse pe rădăcinile arbuștilor face posibilă transplantarea acestora în bune condiții chiar un timp îndelungat de la dezdăcinare, fără a produce vechetiri.

Ca auxiliar în agrotehnică, polietilena joacă un rol deosebit de important, fiind utilizată la confecționarea tuburilor necesare lucrărilor de irigație, la captarea dăunătorilor de teren pentru a le transforma în rezervoare de apă, sau la apărarea culturilor de frig.

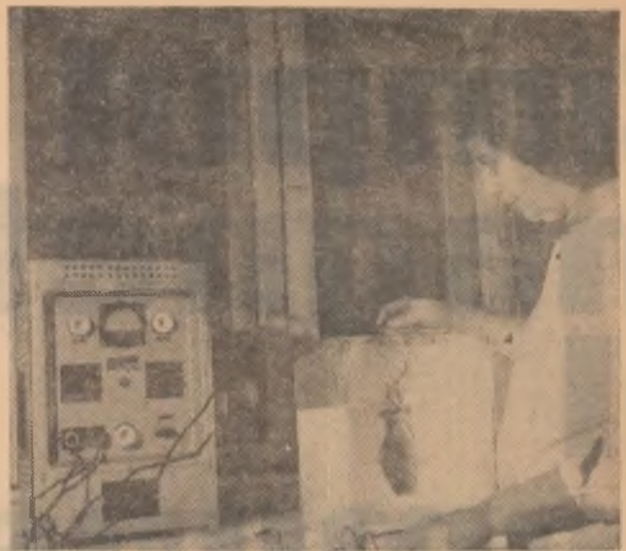
Cu ajutorul foilor de polietilenă care au avantajul de a filtra radiațiile dăunătoare ale soarelui se pot realiza, prin simplă așternere pe sol, culturi timpurii de roșii, lăptuci etc., se pot construi sere, se poate îmbunătăți mult dezinfectarea solului sau arborilor prin substanțe fumigene (foliile împiedică răspîndirea gazelor, silindu-le să acționeze asupra solului).

Prin protejarea furajelor cu ajutorul aceluiași folii, pierderile de substanțe nutritive scad apreciabil. Iată numai cîteva din nenumăratele utilizări pe care le-au dobîndit în ultimii ani macromoleculele și care sînt departe de ceea ce ne mai rezervă viitorul

ING. C. MATASA

La Institutul de Arheologie al Academiei Republicii Socialiste România tov. Georgeta Palade, șefă de laborator, tratează cu ajutorul electrolizei un vas vechi din bronz, în vederea conservării lui.

DIN REALIZĂRILE

ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII ROMÂNEȘTI

Îmbunătățirea finețelor submontane

De mai multă vreme, cercetătorii de la Stațiunea experimentală Lovrin (Banat) întreprind studii pentru găsirea celor mai bune soluții care să ducă la îmbunătățirea calității fînțelor din regiunile submontane care, adesea, sînt invadate de o serie de plante dăunătoare, printre care și aceea de clocotici.

Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Astfel, în una din experiențele în care au fost date 200 kg azotat de amoniu asociat cu 500 kg de superfosfat la hectar, producția de iarbă a crescut de la 4700 la 19900 kg de iarbă. În același timp procentul burueniilor de clocotici a scăzut de la 70 la 10 la sută, iar proteina în furaj a crescut de la 7,9 la 10,4 la sută.

Pentru protecția plantelor

Înainte de 1940, în țara noastră se foloseau anual circa 600—700 tone de produse chimice pentru protecția

plantelor. Față de această situație, în anul trecut s-au folosit 34000 tone, iar în 1970 aceste cantități vor crește de peste patru ori.

Prin aplicarea diferitelor măsuri de protecție a plantelor, specialiștii apreciază că, în țara noastră, se pot evita anual pierderi medii de recoltă evaluate la circa patru miliarde de lei, cu o cheltuială de numai 18 la sută din aceasta.

Metode științifice

românești aplicate în S.U.A.

La Institutul de fizică atomică al Academiei Republicii Socialiste România din București a sosit, recent, o lucrare de la laboratorul de radiații Lawrence al Universității din California (S.U.A.). Cercetătorii americani informează că în studierea ciocnirilor protonilor de 5 miliarde electroni-volți cu nucleu atomic de hidrogen au aplicat cu succes noua metodă de analiză cinematică a reacțiilor nucleare de mare energie pusă la punct de colegii lor de la laboratorul de raze cosmice din București. În lucrarea trimisă, specialiștii americani arată, de asemenea, că au găsit noi domenii de aplicație a valoroasei metode românești.

O lucrare de cardiologie de interes mondial

Bolile cardiovasculare ocupă — în ansamblul patologiei pe plan mondial — un loc însemnat. Iar în cadrul bolilor cardiovasculare, anghina pectorală, alături de alte forme chimice manifeste ale bolii coronariene — ar reprezenta, după unele aprecieri, pînă aproape de jumătate din totalul bolilor cardiovasculare.

De aceea este justificat interesul pe care-l prezintă cercetările legate de această boală. În rîndul studiilor valoroase referitoare la tema amintită se înscrie lucrarea colectivă intitulată „Puncte de vedere la decina pectorală”, careia i-a fost acordat recent premiul „Jansen” al Academiei Naționale de Medicină din Paris și ai cărei autori — acad. prof. dr. Bazil Teodorescu, dr. Anton Mihail, dr. Pompiliu Popescu și dr. Vladimir Cornescu — au primit titlul de laureați ai aceleiași academii.

**Cumpărați
CALENDARUL
de perete
„ALBINA”
pe anul 1966
Prețul 1 leu
exemplarul**

MAGAZIN ȘTIINȚIFIC

VENINUL DE COBRA CONTRA CANCERULUI

După cum se știe, cobra este unul dintre cei mai veninoși șerpi din lume. Veninul ei, mortal pentru om în condiții obișnuite, a început să fie folosit însă în ultima vreme de către o serie de oameni de știință englezi și indieni, pentru

tratarea bolilor canceroase. În acest scop, veninul de cobra este uscat, separîndu-se din el fracția lui otrăvitoare, iar restul materialului rămas s-a dovedit eficient în distrugerea celulelor canceroase.

DISPARIȚIA BALENELOR

După părerea bioloșilor marini, vînatul intensiv al balenelor ce se practică de

către unele țări provoacă în mod inevitabil dispariția balenelor. Astfel, balena albastră — cea mai mare din familia cetaceelor — este în mod practic dispărută din oceanele reci.

Pentru preîntîmpinarea dispariției balenelor care, după unele aprecieri s-ar ridica la abia 80000 de exemplare în toate mările și oceanele globului, bioloșii marini propun raționalizarea vînatului acestor mamifere — cele mai mari de pe pămînt.

ALBINA ARTIFICIALĂ

În laboratorul central de agrofizică al Academiei de știință agricolă din R. P. Bulgaria a fost realizat un aparat destinat colectării polenului de tomate și de alte plante.

Aparatul respectiv, denumit „albină artificială”, cîntărește numai 450 grame, este alimentat de o

baterie de buzunar și are o construcție simplă. El înlocuiește munca a 20 de oameni.

SOIURI NOI DE CARTOFI

La Institutul de cercetări agricole din Slovenia (R.S.F. Iugoslavia) au fost obținute, în ultima vreme, cîteva soiuri noi de cartofi

de înaltă productivitate. Astfel, soiul „Viktoria” a dat în experiențele făcute peste 60000 kg, iar „Jubiliar” — o producție medie de 51400 kg la hectar. Prin introducerea în cul-

tura mare a acestor soiuri, va fi asigurat întregul necesar de cartofi pentru consumul intern din Republica Socialistă Federativă Iugoslavia.

PROTECȚIA PLANTELOR CONTRA GERULUI

Cîteva oameni de știință din R. D. Germană au efectuat o experiență originală de protecție a plantelor în condițiile scăderii brusce a temperaturii. Astfel, în timpul frigului plantele au fost stropite cu un strat subțire de apă care a înghețat, formînd o poșghiță de gheață. În felul acesta au fost protejate împotriva înghețului chiar livezi înflorite.

Acest procedeu original asigură protecția plantelor contra gerului și în condițiile scăderii temperaturii la 10 grade sub zero.

Explicația acestui fenomen constă în faptul că trecerea apei din stare lichidă în stare solidă se face cu degajarea unei însemnate cantități de căldură (1 kg de apă degajă în timpul înghețului 79,4 calorii) ceea ce are drept urmare crearea unor condiții mai bune de rezistență a plantelor la îngheț.

7 ANI DE ACTIVITATE A ROMÂNIEI LA O.N.U.

S-au împlinit zece ani de când țara noastră a devenit membră a Organizației Națiunilor Unite. Un deceniu de activitate rodnică în rândurile acestui for internațional a impus valoarea constructivă a politicii externe a României, inspirată din principiile coexistenței pașnice, ale egalității între state, ale respectului independent și suveranității naționale a tuturor popoarelor, ale neamestecului în treburile altor țări.

Problemele dezarmării au fost întotdeauna în atenția guvernului român. După cum se știe, țara noastră face parte din Comitetul celor 18 țări pentru dezarmare de la Geneva. De la începutul participării la lucrările O.N.U., România a insistat asupra unor măsuri eficiente în domeniul dezarmării. Și în acest an punctul de vedere al delegației noastre în această privință a fost acela că în momentul de față se impune cu necesitate întreprinderea unor acțiuni majore, pe măsura pericolului nuclear, acțiuni care să ducă la lichidarea efectivă a acestuia, să asigure pacea și securitatea internațională a tuturor statelor, să merite încrederea popoarelor. Totodată delegația noastră a susținut acele măsuri care pot constitui puncte de sprijin pe calea dezarmării generale și totale. Astfel, în cadrul Comitetului politic, rezoluția care cere extinderea încetării experiențelor nucleare și la mediul subteran, a obținut, printre cele 86 de voturi favorabile, și cel al țării noastre.

Adunarea generală a O.N.U. a votat în unanimitate rezoluția inițiată de România, privind Acțiunile pe plan regional în vederea îmbunătățirii relațiilor de bună vecinătate între statele europene aparținând unor sisteme social-politice diferite. Reprezentantul țării noastre, ambasadorul Mihail Hașeganu, subliniind că Republica Socialistă România promovează o politică externă de pace, îndreptată spre micșorarea încordării internaționale și dezvoltarea colaborării între popoare, a arătat totodată că punctul pe care delegația română l-a prezentat Adunării Generale și în actuala sesiune „exprimă o contribuție pe care România — fiind seama și de propria sa experiență — înțelege să o aducă la promovarea principiilor Cartei și la întărirea pe această bază a activității O.N.U.”.

În cadrul dezbaterilor, reprezentanți a aproape 30 de țări au apreciat importanța acestei inițiative pentru cauza consolidării păcii în Europa și lumea întreagă. Iată, de pildă, ce a declarat, printre altele, reprezentantul Suediei, Sverker Astrom: „Guvernul suedez salută inițiativa României de a aduce problema cooperării europene în fața Adunării Generale. Sintem fericiți de a ne fi alăturat delegației române și altor delegații în calitate de coautori ai proiectului de rezoluție care se află acum în fața noastră”.

Foarte multe delegații au observat, în legătură cu activitatea României la O.N.U., că în centrul propunerilor, a inițiativelor românești stă omul, ca o răstărire a politicii interne. Dacă pe plan politic prestigiul României la O.N.U. izvorăște din apărarea principiilor fundamentale pentru relațiile între state, pe plan economic și social, experiența țării noastre în construcția socialistă trezește un deosebit interes, oferind un exemplu demn de urmat țărilor ce vor să depășească stadiul de slabă dezvoltare.

La actuala sesiune, în cadrul Comitetului economic și financiar delegația noastră a elaborat și prezentat o rezoluție referitoare la Punerea în valoare și utilizarea resurselor umane. Delegațiile a 14 țări s-au asociat la această rezoluție în calitate de coautori.

Delegația noastră la O.N.U. a avut satisfacția aprobării de către Adunarea Generală a Declarației cu privire la promovarea în rândurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare, inițiată de România. Declarația este apreciată ca unul din Documentele de mare importanță adoptate de către cea de-a XX-a sesiune a Adunării Generale, ea având o rază de acțiune mare, cu consecințe ce se întind pînă departe în viitor.

„Rezoluția a dus la bun sfârșit ceea ce pînă nu de mult era aspirația neprecisă a multor educatori, arăta președintele Comitetului pentru probleme social-umane și culturale, iar aprobarea unanimă a principiilor pe care Declarația le conține, constituie un adevărat triumf pentru idealurile după care se conduce politica externă română”.

Este un prilej de îndreptățită mîndrie pentru țara noastră că, alături de admirația stîrnită în lumea întreagă pentru realizările României în construcția socialismului, activitatea pe plan internațional este aprobată de opinia publică mondială. Așa cum prevede Rezoluția Congresului al IX-lea al P.C.R. „România va înfăptui în continuare o politică externă de apărare a păcii, de micșorare a încordării internaționale și dezvoltare a colaborării între popoare”.

E. MARTIN

File din

agenda comercială 1965

„La Tîrgul Internațional de la Damasc (capitala Siriei) pavilionului românesc i s-a conferit Medalia de aur pentru modul de prezentare și calitatea exponatelor. În timpul cit a fost deschis, pavilionul a fost vizitat de 1 000 000 de persoane... La tîrgul de la Viena, președintele Republicii Austria, dr. Franz Jonas, a felicitat direcția pavilionului românesc pentru modul în care acesta a oglindit potențialul și posibilitățile economice ale României... La primul tîrg al Atlanticului, organizat la Montevideo (capitala Uruguayului) ministrul Industriei și al Muncii, dl. Francisco Mario Ubillos, a declarat după vizitarea pavilionului țării noastre: „El mi-a făcut o impresie deosebită, atît prin calitatea tehnică cît și prin diversitatea exponatelor. Găsești aici mașini și utilaje care prezintă cel mai mare interes pentru progresul țării noastre”... La celălalt capăt al lumii, la Pekin, președintele R. P. Chineze, Liu Șao Ţi, vizitînd Expoziția economică a României, trecînd prin fața celor 2 000 de produse industriale, a rostit calde cuvinte de apreciere pentru succesele poporului român în construcția economică, succese oglindite în expoziție...”

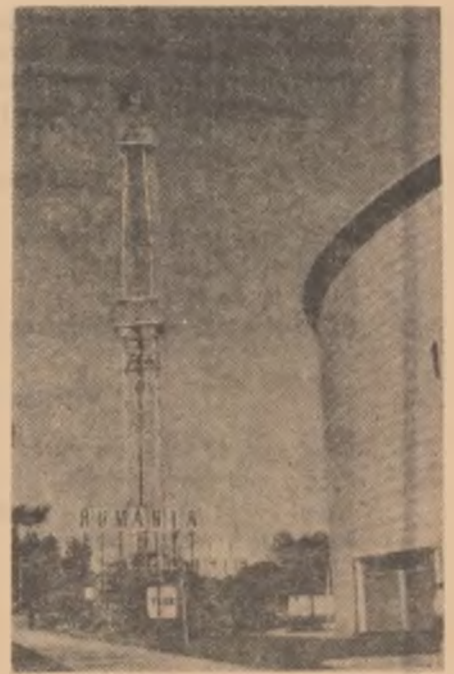
Toate cele de mai sus sînt file extrase din cronică anului 1965. Republica noastră a devenit un participant așteptat la diferite Tîrguri și Expoziții internaționale. Suedia și Italia, Franța și Japonia, Polonia și Libia, R. F. Germană, — iată doar cîteva din țările în care mărfurile românești au fost lăudate. Cine nu știe că în 1938 țara noastră dispunea de 400 de tractoare și acelea importate? Azi, cînd pe ogoarele țării lucrează zeci de mii de tractoare, toate de fabricație românească, ● veste sosită de la Leipzig ne-a umplut inimile de bucurie: fiind considerat cea mai bună mașină agricolă, tractorul nostru „Universal 650” a obținut Medalia de aur a Tîrgului Internațional de primăvară. E încununarea unei recunoașteri, am spune — universală. Pentru că în ultimii 6 ani, peste 27 la sută din întreaga producție de tractoare a țării noastre a luat drumul exportului.

Tractoarelor le-au făcut tovărășie,

în cadrul Tîrgurilor și Expozițiilor internaționale 1965, și alte mașini produse în România, instalații de foraj, strunguri, utilaje pentru industria minieră, chimică, alimentară. Alături de acestea, în pavilioanele românești, vizitatorii au găsit un bogat sortiment de mărfuri produse de industria noastră ușoară și alimentară.

Aprecierile la adresa exponatelor românești s-au concretizat în interesul pe care cercurile de afaceri din străinătate l-au arătat pentru comerțul în țara noastră. În mai toate țările în care au fost deschise anul acesta pavilioane sau expoziții românești, au fost încheiate contracte pentru exportul unora sau altora dintre mărfurile prezentate. Acum, la sfîrșitul lui 1965, știm că tocmai datorită interesului cu care sînt așteptate mostrele românești, țara noastră va fi prezentă în 1966 la peste 40 de Tîrguri și Expoziții internaționale.

R. ȚULESCU

Vedere parțială de la Pavilionul românesc la Tîrgul Internațional al Atlanticului

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna 2 — 8.I. 1966

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică programul I: 7, 11; 20, 22; 23,52; programul II: 7,30; 14; 19; 21; 23; 1,52; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 8; 11; 13; 15; 17; 18; 21; 23; 0,52.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 10; în fiecare zi de lucru: programul I: 6,15.

DUMINICĂ: programul I: 11,03 „Dumneavoastră ne scrieți, noi vă răspundem” — muzică populară la cererea ascultătorilor. 11,35 Din repertoriul Mariei Tănase. 13,00 De toate pentru toți. 16,40 Cîntece populare învătate de la bunica. 19,00 Pe-un picior de plai (cîntece și versuri populare de dragoste, de petrecere, jocuri cu strigături, snoave). 19,20 Fănică Luca — virtuos al naiului. Emisiune de Ion Sava; programul II: 10,30 Drag mie jocul românesc. 14,30 Sătiră și umor. 16,15 „Făceti roată, măi fiicăi”, 20,40 „Dragoste, povești veche” — program de romanțe.

LUNI: programul I: 10,05 Muzică populară interpretată de Ion Blăjan, Elisabeta Moldoveanu și Efta Botoca. 11,45 Prelucrări de folclor: melodii pentru nai și orchestră de Dimitru Capoianu. 13,30 Muzică populară din diferite regiuni ale țării. 18,30 România — Orizont 1970. Emisiune de Teodor Brates; programul II: 12,00 „Mai mîndră țara noastră crește” — pro-

gram de cîntece și jocuri. 14,00 Popas folcloric pe plajuri bănățene. 16,00 Din folclorul muzical al popoarelor. 20,20 Teatru scurt „Mașina de calculat”, comedie de Paul Everac.

MĂRTI: programul I: 10,05 „La mîndra pe ulcioară” — cîntece de dragoste și jocuri populare. 14,08 Concert folcloric. 17,35 Un nou ciclu de emisiuni: „N-ai vrea să înțelegi muzica?” de prof. univ. Alexandru Pașcanu. Tema: Cum să ascultăm muzica. 20,30 Cîntă orchestra de muzică populară din Caransebeș; programul II: 9,05 „Du-te dor pe aripi de vînt” — melodii populare. 10,10 Vorbește Moscova. 11,07 Muzică populară românească și a naționalităților conlocuitoare. 13,03 Piese corale românești. 14,45 Cîntece populare. 17,30 Jocuri populare. 18,15 De la frescele Voronetului la Coloana înfîntă. Mănăstirile din Nordul Moldovei. 19,30 Teatru la microfon „Hangița” de Carol Goldoni. 21,20 Cîntă Raveca Săndulescu — muzică populară.

MERCURI: programul I: 7,30 „Mult mie dragă Dobrogea” — emisiune de muzică populară. 8,30 La microfon, melodia preferată. 10,05 Muzică populară interpretată de Natalia Gliga și Nicolae Bob-Stănescu. 14,20 Varietăți folclorice. 15,00 Muzică populară românească. 17,09 Cîntăreții plăsurilor noastre: Fluterașul Alie Cazacu din comuna Botuș, regiunea

Suceava — emisiune realizată de Grațian Jucan și Cornelia Artimon. 18,03 În jurul globului. 20,55 Muzică populară interpretată de Traian Uilecan și Ionel Banu; programul II: 9,30 Interpreți de muzică populară: Cornelia Balu și Alexandru Pîntea. 11,30 Concert de muzică populară din Moldova și Muntenia. 13,08 Răspunsuri muzicale preferențelor dumneavoastră — muzică populară. 19,03 „Am îndrăgit o melodie” — muzică ușoară românească.

JOI: programul I: 5,08 „Cîntec nou folcloric-ngîna” — program de cîntece și jocuri. 7,15 „Sus la munte la izvor” — program de cîntece și jocuri. 12,10 Tineri interpreți de muzică populară: Irina Mîcut, Nelu Hutu, Marin Pogon, Radu Simion, Toni Iordache. 17,30 Medalion: Ion Minulescu (85 de ani de la nașterea poetului). 17,45 Din comora folclorului nostru. 18,03 În jurul globului. 21,25 Noi înregistrări de muzică populară; programul II: 9,55 Cîntece haiducești și jocuri populare. 14,30 „Asta e Moldova mea” — melodii populare. 18,15 Ziare, ziarști, o plini. 22,30 Moment poetic. „Cîntecele mele” — versuri de Octavian Goga.

VINERI: programul I: 6,22 Jocuri populare. 10,05 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Olteniei” a Filarmonicii de stat din Craiova 16,45 Melodii populare interpretate de Ilie Bulgaru și Florea Neteu. 18,13 Așa-i jocul pe la noi. 21,15 Atențiune, părinți! „Ce gîndesc ei” — emisiune anchetă. Comentariu de Nina Cassian; programul II: 9,23 „Dragă mie mîndruța dragă” — cîntece de dragoste și jocuri populare. 12,30 Din folclorul muzical al popoarelor. 13,30 Lectură dramatică din schitele lui Liviu Rebreanu. 17,20 Melodii populare interpretate la vioară de Neiu Ștan. 19,30 Memoria pămîntului românesc.

SĂMBĂTĂ: programul I: 8,06 Muzică populară interpretată de Dumitru Fărcaș

și Sultan Paraschiv. 14,08 Din repertoriul interpreților de muzică populară: Mincodora Nemes, Ion Duca și George Sîrbu; programul II: 8,30 Muzică populară românească și a naționalităților conlocuitoare. 12,30 Interpreți de muzică populară: Ileana Constantinescu și Traian Lăscuț-Făgărășanu. 15,30 Muzică populară interpretată de amatori. 17,30 „La nunta-n sat” — emisiune de muzică populară.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: 10,00 Serbarea pomului de iarnă. 11,15 Cîntă orchestra Barbu Lăutaru a Filarmonicii de stat „George Enescu”. Soliști: Maria Lătărețu, Ana Ispas, Damian Luca, Ion Cristoresanu și Viad Dionisie. 17,00 Film: Stan și Bran în lumea jucărilor. 18,40 Muzică populară interpretată de o formație condusă de Nicușor Predescu. 19,00 Sufler de artist, operetă în 3 acte. 22,30 Transmisuni concertului tradițional de Anul nou al orchestrei Filarmonice din Viena.

LUNI: 19,00 Jurnalul televiziunii (I). 20,00 Telematica economică. 20,15 Colecții și colecționari. Colecții de scrisori. 21,00 Trei tablouri pe săptămîna. 21,10 Film: Căpitanul Laurent.

MERCURI: 19,10 Filmul documentar „Alexandru Ioan Cuza”. 20,00 Seară de teatru: Adam și Eva, de Aurel Baranga. **JOI:** 20,00 Clubul tineretii. 21,15 Transmisuni simfonice a Concertului orchestrei Simfonice a radioteleviziunii. În program: Simfonia a V-a, a „Destinului”, de Beethoven. 22,00 Cineclub TV.

VINERI: 20,00 Săptămîna. 21,00 Avanzpremieră. 21,15 Tele-glob. 21,35 Balade, serenade și cîntece de dragoste.

SĂMBĂTĂ: 17,00 Patinaj viteză, U.R.S.S.-Norvegia. 20,00 Tele-enciclopedie. 21,00 Microantologie TV. „Au mai pățit-o și alții”, de Costache Negruzzi și „Friguri de autor” de Nicolae Gancu. 22,00 Film: Sfîntul.

RĂVAȘE

Unui muncitor forestier

Tu, cu regularitate,
Ne dai lemn de calitate
Fiindcă munca ta, se pare,
Este de... esență tare.

Invățătoarei emerite

Succese doar să ai mereu
Și zilele-ți de soare pline.
Păcat că nu-s elevul tău :
Răvașul l-aș fi scris... mai bine.

Fruntașei de la filatură

Despre tine, mîndră floare,
Prima dintre filatoare,
Declar fără părtinire
Că ești harnică din... fire.

Leneșului

Că-n sală primul te-ai ivit
Și-n fruntea mesei stai cuminte,
E-un gest ce mi l-am lămurit :
Aici e vorba de... plăcinte.

Birocratului pilangiu

Obrazul prinde să-ți zimbească
Acum cînd bei la masa mare :
Rachiul vruși să ți-l servească
În cît mai multe exemplare !

Unci tinere gospodine

Dacă vrei să-ți fie bine
Și să ai belșug în casă,
Pildă ia de la albine
Și fă-ți viața mai frumoasă.

Veterinarului

Cînd sosi, la tavă, un purcel
Și era mai mare veselia,
Ne-ai rugat să așteptăm nițel
Pînă-i faci mata... autopsia.

Vecinei vorbărețe

Trei ceasuri mi-ai tocat în casă
Și cînd credeam c-ai isprăvit,
Strigași din poartă, mieroasă :
„Uitai să-ți spun de ce-am venit !“

Unui interpret de teatru care pretinde numai roluri „mari“

Cum Anul Nou e-n reluare
Ca un spectacol mondial,
Te uiți la vin cu întristare
Că are... rolul principal !

Unuia care caută nod în papură

În răvaș, nici nu cutez
„La mulți ani“ ca să-ți urez :
Mă vei critica în lume
Că n-am spus... cîți ani anume !

Unui veșnic insetat

De-ai fi și la arătură
Precum ești la băutură
Și-ai munci, cum bei, cît zece,
Nimeni nu te-ar mai întrece.

Servilului

Văzînd că Moș Gerilă-i „șeful“
'Ai întrerupt îndată cheful
Și ai strigat în gura mare :
— Vă duc eu sacul la spinare !

Ospătarului care boțtează vinul

'Azi mi-am spus :
— Asta nu-mi scapă !
Și ți-am pus
Răvașu-n... apă.

Guralivei

Dînsa-n orice-mprejurare
(Are poftă ori nu are)
Preferința nu și-o schimbă :
Se omoară după limbă !

Versuri de : AURELIAN
PĂUNESCU, G. DRAGĂNESCU,
A. CODREANU, S. HOROVEANU,
T. GHEORGHIU și A. BĂGHINĂ.

— Și mămichii, ce i-a adus Moș Gerilă ?
— Ceva bun de Cotnari !

— Marș de-acolo, Azor, că i tăticu ! ...

DUPĂ REVELION :

— Tovarășe dentist, poate îi scoateți și răvașul pe care l-a înghițit de revelion !...

Desene de T. PALL

La miezul nopții.

Desen de ZAHARIA BUZEA

ANECDOTE

— Ți-aș cumpăra ciinele, căci îmi place. Mă tem însă că nu e credincios
— Vai de mine ! Este un model de credință ! L-am vîndut pînă acum de 10 ori și de fiecare dată s-a întors acasă.

*

Un sătean nu a fost invitat la petrecerea organizată de vecinul său. Jign dar dar mîndru ca să se ducă neinvitat, el i se adresează vecinului :

— Ioane !
— Da, ce este ?
— Strigă-mă !

*

Turistul străin (examinînd într-un muzeu italian statuia unui bărbat fără mîini și fără picioare) :

— Cum se numește această statuie ?

Ghidul :

— „Învîngătorul“.

Turistul :

— Bine, dar atunci cum trebuie să arate învinsul ?!

*

O pacientă își întreabă medicul :

— E adevărat că consumul de morcovi îmbunătățește vederea ?

— Evident, răspunse medicul. Ați văzut vreodată iepuri purtînd ochelari

*

— Porți pantofii noi ?

— Da, țaticule.

— Atunci fă pașii mari, să nu se uzeze așa de repede.

*

Invățătorul : Dacă împărțim 8 în două, cit avem ?

Elevul: Depinde. Dacă îl împărțim de-a lungul... 3, iar dacă îl împărțim de-a latul... 0.

*

Pacientul, la dentist :

— De ce costă atît de scump ? Îmi cereți de trei ori mai mult ca de obicei

Dentistul :

— Ați țipat atît de tare, încît mi-ați alungat doi pacienți.